

Obicei respectat din moși strămoși, tăierea moțului se practică pe toate meleagurile țării noastre, diferențele de la zonă la zonă fiind foarte mici. În mod obișnuit, se practică la un an de la nașterea copilului, dar și la trei ani sau chiar la cinci, obligatoriu însă, în an cu număr fără soț.

Moțul se taie băieților, iar la fete se rupe turta deasupra capului. Se obișnuiește însă să se dea o petrecere la care sunt invitați pe lângă nașii copilului și rude și vecinii sau cei apropiați, întocmai ca la botez, cu bucate alese.

Copilul, îmbrăcat în haine primite cadou de la nași, este pus pe o pernă care se dăruiește mai apoi de mamă, nașei, ori pe o găleată cu apă. Se zice că până la tăierea moțului nu se ia deloc din părul copilului, care în acea zi este împletit cu fundă albastră la băiat și roșie la fată. Cu o foarfecă sau un briceag, nașul / nașa taie moțul și întreabă: „De ce ți-e moțul, finule?” la care cei de față răspund: „De noroc și sănătate și de o oaie cu lapte”. Moțul tăiat se păstrează ca amintire lângă lumânarea de la botez și se arată copilului când acesta împlinește șapte ani, după care se îngroapă la rădăcina unui pom fructifer. Unii părinți preferă să păstreze moțul tăiat în formă de cruce pe un bănuț, cu o picătură de ceară.

Un alt obicei la tăierea moțului este să se pună diferite obiecte pe o tavă, în fața copilului, cum ar fi:

- carte,
- creion,
- pâine,
- cărbune,
- cosmetice,
- lână și pământ și este lăsat să aleagă de trei ori câte un obiect.

Ce va alege arată la ce va avea noroc în viață.